

[Alfred Hansen]

ning afhænge af den udvalgsbehandling, vi har foran os.

Jeg kunne godt tænke mig lige at spørge ministeren, hvordan ministeren i grunden vil administrere § 7, stk. 2, som lyder:

»Ansættelse som forstander ved et privat håndarbejdsseminarium er betinget af undervisningsministerens godkendelse.«

Der er altså tale om et privat håndarbejdsseminarium. Jeg går ud fra, at ministerens bevæggrunde til at skulle godkende ansættelse af en forstander skal søges deri, at da man giver statstilskud til seminarier, må man også vide, hvem det er der tegner seminarier. Jeg mener ikke, det er begrundelse nok til at skulle kunne omstøde en bestyrelses indstilling til en forstanderstilling. Jeg mener, der må kunne opstilles generelle retningslinjer for, hvilke krav der stilles til en leder på et sådant seminarium. Jeg finder, det er fuldstændig tåbeligt, at det skal gå over ministeriets kontor, med øget administration til følge, samtidig med at man kan sætte et stort spørgsmålstegn ved, hvor privat et sådant seminarium så bliver.

Man må naturligvis stille krav til indholdet i den uddannelse, som disse seminarier skal give de studerende, de uddannelsessøgende, eleverne, men at man skal bemyndige ministeren til at kunne omstøde en bestyrelses ønske om at få en bestemt person m/k valgt som forstander, det finder jeg noget ude af trit med udviklingen.

Jeg skal ikke knytte flere kommentarer til lovforslagene, men blot til slut konkludere, at retsforbundet er positivt over for forslagene, ikke i alle enkeltheder, men med hensyn til intentionerne, og derfor vil vi naturligvis som ved så mange andre lovforslag være positive i udvalgsarbejdet.

**Steen Folke (VS):**

VS kan godt gå ind for en mere formaliseret uddannelse af håndarbejds lærere, sådan som det fremgår af de lovforslag, vi har til behandling her. Jeg hæfter mig især ved, at der bliver tale om en gratis uddannelse, og at der ikke er noget krav om prøver eller eksamener i forbindelse med denne uddannelse. Det synes vi er en god ting.

Jeg kan ikke deltage i andre ordføreres begejstring over den videreførelse af kultur-

arven, som skal springe ud af disse lovforslag, men det er nu ikke afgørende.

Jeg er en lille smule skeptisk over for § 6, stk. 1, 2. punktum, hvor der står, at undervisningsministeren kan bestemme, at uddannelsen erhvervet andre steder kan indgå i uddannelsen. I bemærkningerne står der:

»Efter denne bestemmelse er der åbnet mulighed for, at dele af uddannelsen – f. eks. den faglige grunduddannelse – kan tages ved institutioner for andre uddannelser.«

Jeg vil i hvert fald gerne i forbindelse med udvalgsarbejdet have opklaret, om det kun drejer sig om den faglige grunduddannelse, som er omtalt her. Der står jo »f. eks.«. Hvad er det egentlig, man tænker på? I hvert fald vil jeg godt anmelde en vis skepsis over for dette sammenstykningsprincip, der er lagt op til her.

VS er altså overvejende positiv over for forslaget. Det, der måske kan så en lille tvivl i vort sind, er det, som hr. Bertel Haarder rejste så bombastisk, nemlig spørgsmålet, om man i virkeligheden ved at formalisere denne uddannelse er med til at bane vej for noget, som skal kunne træde i stedet for en egentlig seminarieuddannelse af lærere til folkeskolen. Jeg forstår nok, at det ikke er hensigten med forslaget, men man kunne fornemme på hr. Bertel Haarder, at det var det, som han i hvert fald betragtede som det egentlige fremskridt ved dette forslag. Jeg vil godt understrege, at vi vil betragte det som et tilbage-skridt, hvis man her skulle kunne få en uddannelse som blev betragtet som ækvivalent med den efter vores mening trods alt betydeligt bedre seminarieuddannelse med linjefag osv., som tilbydes i dag. Jeg venter spændt på at høre ministeren komme med et kategorisk dementi af hr. Bertel Haarders ønskedrømme.

**Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):**

Også i forbindelse med disse to lovforslag skal jeg indlede med at takke for en positiv modtagelse og for tilsagnet om et positivt udvalgsarbejde.

Den mest skeptiske var ordføreren fra fremskridtspartiet, hr. Wissing, men det forekom mig, at argumentationen for skepsisen var en smule besynderlig. Hr. Wissing anførte bl. a., at der blev uddannet alt for mange lærere, og trak så børnehavepædagoger og